

Oponent: PaedDr. Martin Tůma, Ph.D.

Posudek oponenta:

Předložená diplomová práce obsahuje 86 stran textu a 31 stran příloh. Text má poněkud nestandardní strukturu. Členění pouze na dvě části nakonec neodpovídá ani pokynům, které mají posluchači k dispozici na webových stránkách FTVS. Prolínání metodologických a výsledkových pasáží v druhé části textu pak snižuje přehlednost práce. Verbální prezentace výsledků je vhodně doplněna grafickým vyjádřením. Závěr obsahuje konkrétní výstupy pro tréninkovou praxi.

Diplomant se zabývá tematikou, která se v české odborné literatuře zatím vyskytuje velmi sporadicky. To potvrzují i pouhé čtyři citace florbalových pramenů v jinak odpovídajícím seznamu zdrojů. Nicméně sporadické využití zahraničních pramenů (pouhých pět zdrojů) lze považovat za poněkud problematické. Domnívám se, že ve snaze zpracovat diplomový úkol v co nejširších souvislostech, se autor dostal do problémů s jasným vymezením cílů. Dle mého názoru se pak v textu prolínají dva zájmové okruhy. Jedním z nich je pokus o vytvoření manuálu pro kondiční přípravu florbalových brankářů. Výsledkem je ucelený materiál, jehož využitelnost v praxi by bylo nutno ověřit. Ověření na základě konzultace s experty (viz str. 42) nelze pro tento účel považovat za dostačující.

Druhým okruhem je snaha o objektivizaci poznatků o skutečném zatížení brankáře ve florbalovém utkání. Vnitřní zatížení probandů vhodně popsané na základě monitoringu změn srdeční frekvence v průběhu utkání se podařilo autorovi analyzovat v míře dostatečné pro potřeby diplomové práce. Škoda, že se diplomant nepokusil zaznamenat i charakteristiky vnějšího zatížení a dát je do souvislostí s výše uvedenými daty. Dle mého názoru by tím mohla být vysvětlena řada nejasností, na které autor správně upozorňuje v diskusi.

Jakkoliv je z textu zřejmá snaha o využití poznatků z analýzy zatížení při tvorbě kondičního programu pro brankáře, domnívám se, že některá východiska jsou poněkud diskutabilní. Mám na mysli zejména formulaci na str. 57 – „... je pro brankářské požadavky nutné stimulovat primárně komplexní rychlost a rychlostní vytrvalost.“ Podle mého názoru ani prezentované výsledky sledování probandů nezakládají důvod k primární stimulaci rychlostní vytrvalosti. Předpokládám diskutování této problematiky v rámci obhajoby.

Z věcného hlediska se v textu objevuje několik problematických tvrzení. Mám na mysli např. údaje o délce popř. obsahu přechodného období (str. 39,41) nebo poměru zatížení-odpočinek doporučeného i v manuálu (str. 57).

Jisté nedostatky má práce i po stránce formální. V textu je celá řada citací, které nejsou uvedeny v seznamu zdrojů (namátkou Kresta 2009, Kysel 2010, Skružný 2009, Ejem 2011 apod.). V některých pasážích není použita odpovídající terminologie (str. 17, 25, 40 apod.). Některé cviky v přehledu se vícekrát opakují. Naopak oceňuji stránku jazykovou, kde s výjimkou několika překlepů nejsou znatelné nedostatky.

Práci doporučuji k obhajobě. Při ní by se měl diplomant vyjádřit k následujícím otázkám:

1. Mohou být rozdíly v zastoupení jednotlivých zón zatížení dány i jinými faktory (počet zákroků, významnost utkání apod.)?
2. Na základě čeho doporučujete primární stimulaci rychlostní vytrvalosti v kondičním tréninku florbalových brankářů?
3. Na základě čeho jste formuloval hypotézu, že zatížení florbalových brankářů je stejné jako u hráčů v poli?

V Praze 17.9. 2012

PaedDr. Martin Tůma, Ph.D.

